

Läsanvisning 75%-seminarium

Om avhandlingstexten

Den här texten är en – på många sätt utförlig – skiss. Delar som kan tyckas överflödiga har jag valt att ha kvar här för att alltså hålla möjligheterna öppna. Många delar kan komma att skrivas om. Vissa delar är ofärdiga och särskilt resonemanget om *Jag är Jago* är ofullständigt. Vissa delar saknas ännu helt. Min förhoppning är att det material som finns är såpass tydligt att det går att ungefär förstå helheten och föra ett resonemang om denna.

Om att läsa verken

För att kunna tillgodogöra verken kan ett förtydligande om hur jag hanterar text i mina dramatiska verk vara på plats. För det första har jag en vana att arbeta med ... och / och –

/ markerar i dialog platsen där nästa person faller den förra i talet, exempelvis för att avbryta den förra talaren eller försöka avbryta den. Exempel:

X

Jag stod här och / du –

Z

Nej, det gjorde jag inte.

I ovanstående exempel blir det också tydligt hur jag använder mig av –, nämligen som ett sätt att markera att någon avbryter sitt tal.

Att avsluta en replik med markerar också en plats där nästa talare faller in i den andres tal...

...men repliken fortsätter alltså oavbruten. Det får till följd att de båda talarna talar samtidigt, snarare än att, som i exemplet med /, en talare tar över. Exempel:

X

Med tanke på de omständigheter vi befinner oss i är det helt rimligt, jo, det är det, jag skiter i vad ni tycker. Ni kanske till och med har rätt. Det kanske inte är sunt och det kanske bara är den mycket

låga känslan vilja till hämnd driver mig till det, för han utstrålar svaghet och jag äcklas över den svagheten, jag äcklas över skräcken han utstrålar när jag riktar vapnet mot...

Z

Du riktar inte –

X

...honom, jo, det gör jag. Jag riktar mitt vapen mot honom och jag gör det på öppen gata, för vet ni vad? Han ska inte titta på mig på det där sättet. Jag säger det till honom: Du ska inte titta på mig på det där sättet. Vem är du ens?

I monolog använder jag / på ett lite annorlunda sätt än i dialog. Där blir / istället ofta ett sätt för att tydligt markera att en ny tanke kommer in och avbryter monologhållarens egna tal. Exempel:

Om jag ber om karriärsmöjligheter så är inte det därför att jag tror att karriär i sig är så jävla/
Förresten inte bara karriärsmöjligheter

Ibland blir det också ett sätt att markera att ett hastigt behov för monologhållaren att avbryta den är i färd med att säga för att skjuta in nästa mening. Exempel:

Hur fan går det till när ett djur som är så mycket muskler och så mycket flyktinstinkt och så lite hjärna bestämmer sig för att stanna i det där dånet
all den där skenande döden
bara för att dens ryttare/ Hur fan går det till att inte tillbe det djuret?